

Параметри порівняння	Група людей	Команда
Мотивація	Зовнішня	Внутрішня
Конкуренція	Між членами групи	Направлена на зовнішнє оточення
Колективна відповідальність за результати діяльності	Немає	Є, перед третіми особами
Постійність складу (регулярність спільної роботи)	Склад не постійний, робота не спільна	Склад постійний, робота спільна
Ефект синергії	Відсутній	Має місце

З табл. 2 видно, що поняття «група» і «команда» не є однаковими за сутністю. Усвідомлюючи цю різницю можна зрозуміти, що для підприємства є найбільш ефективним створення саме команд, а не стихійних груп, оскільки формування команди створює такі переваги, як більш швидке досягнення поставленої мети в результаті чіткого розподілення ролей, переважання внутрішньої мотивації і збільшення відчуття відповідальності за результати роботи, збільшення стресостійкості до зовнішнього впливу та, головне, збільшення конкурентоздатності колективу.

1. Геллерт М., Манфред К. *Все о командообразовании : руководство для тренеров : пер. с нем. / Манфред Геллерт, Клаус Новак. – Москва : Вершина, 2006. – 352 с.*

2. Каліта Н. І. Синтез модели многофакторного оценивания эффективности команды проекта. / Н. И. Калита, А. В. Гурина. // *Бионика интеллекта. – Х. : ХНУРЭ. – 2011. – № 3 (77). – С. 70–73.*

3. Халіна А. О. *Командообразование как процесс и технология в организационном управлении : автореф. дис. на стиск. уч. степени канд. социол. наук : спец. : 22.00.08 «Социология управления» / А. О. Халина. – Москва, 2011. – 21 с.*

4. Зинкевич-Евстигнеева Т. Д. *Команда на рынке : стратегия и методы (руководство для эффективных команд) / Т. Д. Зинкевич-Евстигнеева, Д. Ф. Фролов. – СПб. : Речь, 2003. – 144 с.*

5. Мажнік Н. А. *Теоретические подходы к определению сущности понятия «команда». / Н. А. Мажнік, Н. В. Шульга // Бизнесинформ. Экономика. Менеджмент и маркетинг. – Х. : ХНЭУ. – 2009. – №3. – С. 131–134.*

6. Шавкун І. Г. *Ефективна команда як інструмент етичного менеджменту. / І. Г. Шавкун. // Гілея (науковий вісник) : Збірник наукових праць. – К. : Українська Академія Наук. – 2009. – Вип. 26 – С. 341–347.*

7. Рейнин Г. Р. *Соционика : Типология. Малые группы / Г. Р. Рейнин. – СПб. : Образование-Культура. – 2005. – 240 с.*

Скибінський О.С.

к.е.н., доцент

Солярчук Н.Ю.

аспірант

Національний університет «Львівська політехніка»

ПРИНЦИПИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ФРІЛАНСОВОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ

Державне управління фрілансовою діяльністю у сучасних умовах глобалізації ринку праці та розвитку дистанційних форм зайнятості потребує значної уваги як науковців, так і органів державної влади. Необхідно удосконалювати вже існуючі та створювати нові ефективні інструменти впливу на розвиток фрілансової діяльності. Спостерігається зростання питомої ваги фрілансерів у загальній чисельності робочої

сили як в світі, так і в Україні. Також спостерігається значне зростання доходів українських фрілансерів, які за даними одної з найбільших інтернет-бірж фрілансу «Elance» у 2013 р. зайняли третє місце за рівнем отриманих доходів після фрілансерів США та Індії, а на початку 2014 р. – четверте (з незначною різницею фрілансери Пакистану зайняли третє місце) [1].

Державне управління фрілансовою діяльністю в Україні – це процес планування, організування, мотивування, контролювання, регулювання і прийняття управлінських рішень з метою забезпечення виконання програми розвитку фрілансової діяльності в Україні.

Особливу увагу доцільно приділити принципам державного управління фрілансовою діяльністю, оскільки лише за дотримання основних принципів управління можливе досягнення поставлених цілей та ефективне управління.

До основних принципів менеджменту Кузьмін О.Є. відносить: цілеспрямованість, врахування інтересів та потреб, ієрархічності, взаємозалежності, економічності, активізації, системності тощо [2, с. 327].

Осовська Г.В. та Осовський О.А. пропонують такі загальні принципи управління як цілеспрямованість, спланованість, дисципліну, компетентність, стимулювання, ієрархічність [3, с. 90].

Окрім загальних принципів управління науковці виділяють також спеціальні або додаткові. Мартиненко М.М. доповнив загальні принципи принципами взаємозалежності, динамічної рівноваги та економічності [3, с. 93]. Хміль Ф.І. додає принципи наукової обґрунтованості практики менеджменту, ефективності, оптимальності, постійного вдосконалення процесів і методів менеджменту, плановості, єдності цілей, цілісності системи менеджменту, гнучкості організаційних структур тощо [3, с. 95-97]. Ці принципи в більшій мірі зорієнтовані на управління на рівні підприємства. Хоча багато з них можна застосувати і на макрорівні, тобто для державного управління.

Принципами державного управління фрілансовою діяльністю ми пропонуємо вважати наступні:

- цілеспрямованості;
- плановості;
- компетентності;
- врахування інтересів та потреб;
- ефективності;
- постійного удосконалення інструментів управління.

Принцип цілеспрямованості обумовлює визначення реалістичних та конкретних цілей у Програмі розвитку фрілансової діяльності, досягнення визначеного рівня ефективності державного управління.

Формування заходів та програми розвитку фрілансової діяльності передбачає принцип плановості.

Принцип компетентності в державному управлінні фрілансовою діяльністю є надзвичайно важливим, оскільки від рівня компетентності залежить ефективність прийняття управлінських рішень на державному рівні щодо розвитку фрілансової діяльності. Враховуючи факт, що фрілансова діяльність є відносно новим видом діяльності, то необхідно приділити значну увагу компетентності працівників органів державної влади, які будуть брати участь в процесі управління фрілансовою діяльністю.

Значну увагу необхідно приділити саме принципу врахування інтересів та потреб фрілансерів з метою підвищення рівня легалізації фрілансової діяльності в Україні. Оскільки у чинному законодавстві відсутнє визначення понять «фрілансова діяльність», «фрілансер» та немає визначених норм законодавчого регулювання саме фрілансової діяльності, необхідно співпрацювати із громадськими організаціями та об'єднаннями фрілансерів, детально проаналізувати всі інтереси та потреби і врахувати їх органами державної влади в процесі створення системи державного управління фрілансовою діяльністю.

Принцип ефективності державного управління фрілансовою діяльністю фактично передбачає отримання позитивного ефекту як у матеріальному вимірі (зростання надходжень у бюджет за рахунок сплати податків з доходів фрілансерами, зростання ВВП за рахунок розвитку фрілансової діяльності тощо), так і у нематеріальному (зниження рівня безробіття, відтоку кваліфікованих кадрів за кордон, розвиток підприємництва, підвищення соціальних стандартів тощо) від здійснення заходів, передбачених у Програмі розвитку фрілансової діяльності.

З огляду на те, що процеси, методи фрілансової діяльності, умови співпраці фрілансерів із замовниками постійно змінюються і вдосконалюються також важливим є принцип постійного удосконалення інструментів управління. Тому для ефективного державного управління фрілансовою діяльністю необхідно постійно здійснювати моніторинг змін та тенденцій, відповідно до них удосконалювати методи та інструменти управління.

Наведені принципи є складовою системи державного управління фрілансовою діяльністю. За умови дотримання усіх принципів забезпечується ефективність державного управління, оскільки дані принципи сформовані безпосередньо з урахуванням особливостей фрілансової діяльності.

1. *Офіційний сайт інтернет-біржі «Elance». [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.elance.com/>*

2. *Кузьмін О.Є. Теоретичні та прикладні засади менеджменту: навч. пос. [2—е вид. доп. і перер] / О.Є. Кузьмін О.Г. Мельник. — Львів.: „Інтелект-Захід”, 2003.—352с.*

3. *Осовська Г.В. Основи менеджменту: Підручник. [Видання 3-є, перероблене і доповнене] / Г.В. Осовська, О.А. Осовський – К.: «Кондор», 2006. – 664 с.*

Стефін В.В.

к.е.н., доцент

Плець І.І.

к.е.н., викладач

ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника»

РОЗРОБКА ТА ВПРОВАДЖЕННЯ ВНУТРІШНЬОБОРГОВОЇ ДОКТРИНИ ЯК ОСНОВИ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ЗАБОРГОВАНІСТЮ ДЕРЖАВИ

Політика управління внутрішнім боргом України на сучасному етапі (йдеться про принципи діяльності суб'єктів державного фінансового процесу) будується на основі існуючої економічної та політичної ідеологій, що відображають сучасне бачення суспільного і державного устрою та відповідають європейським стандартам стабільності й економічного розвитку. В той же час стрімке й стабільне наростання величини внутрішнього державного боргу країни потребує комплексного теоретичного та методичного обґрунтування системи формування взаємозв'язків від моменту утворення внутрішнього державного боргу через регулювання та управління його величиною до повного погашення зобов'язань.

З огляду на зазначене особливої уваги, на нашу думку, заслуговує питання визначення внутрішньоборгової державної доктрини, або доктрини управління внутрішнім боргом держави. При цьому зазначимо, що вона аж ніяк не применшить значення існуючої «Середньострокової стратегії управління державним боргом на 2013 – 2015 роки» [1].

У цьому контексті «внутрішньоборгова державна доктрина» – це складова стратегії соціально-економічного розвитку держави, цілісна система управління внутрішнім державним боргом, яка включає теоретичне обґрунтування понять,